

ХМЕЛЬКОВСЬКИЙ Лев Костянтинович (19. 10. 1937, м. Полонне Кам'янець-Подільської обл., нині Шепетівського р-ну Хмельницької обл.) — письменник, перекладач, журналіст. Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2008). Премія імені І. Багряного (2015). Виховувався в Головчинецькому спеціальному дитячому будинку-інтернаті на Хмельниччині (матір, яка була вчителькою, засуджено до 10-ти р. ув'язнення за вірш про Україну). Закінчив Кам'янець-Подільський сільськогосподарський технікум, 159-ту Військову школу авіаmechanіків стратегічної авіації. 1959—65 — авіаmechanік 92-го авіазагону Українського управління цивільної авіації. 1965—74 — кореспондент обласної газети «Черкаська правда» (зазнав переслідувань, був звільнений з роботи). 1974—86 працював у НДІ хімічної промисловості (Черкаси), де створив галузевий прес-центр союзного значення. Готував науково-популярні фільми, писав сценарії. Від 1986 — головний редактор Черкаського облрадіомовлення. 1996 емігрував у США. Був редактором газети «Свобода». Як прозаїк виступає у жанрі усної історії, автор книг «12 років біля науки» (К., 2014), «Краса і велич України» (2021), «Українські

храми і монастирі у філателії» (2023; обидві — Львів), публіцистично-документальних праць «1937. Книга-документ про репресії комуністичної доби» (Чк., 2002), «136 призвідців Голодомору» (2009), «Чорна хмара над Україною» (2012; обидві — Львів) та ін. Перекладає з російської (твори О. Мєня), польської (А. Хшанцевського, С. Пастушевського, З. Шимановської, З. Коссака-Щуцької) мов. Переклав і упорядкував книгу «Списки службовців НКВД в Україні (1935—1939)» (2018); зібрав, упорядкував інформацію й надрукував ілюстрований довідник «Цвинтар Церкви-пам'ятника св. Андрія Первозваного у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі» (2019; обидва — Львів). Х. був знайомий з поетом В. Симоненком, підтримував контакти з літераторами та журналістами Польщі, котрі увійшли до «Солідарності». Разом з останніми підготував і видав у Польщі збірки українських поетів та графіків, яких не публікували в СРСР.

Основні твори

Мобілізовані на смерть. Чк., 2002; Без матері. Л., 2003; Сумна комедія. Л., 2004; Америка: українські зустрічі. Л., 2006; Незабутній СССР: [Спогади]. Л., 2007; Як ми жили. К., 2012; Моя нещасна мама. Чк., 2014; Тернисті стежки до Америки. К., 2015; Українські літаки над Азербайджаном. Чк., 2017; Зірка на ім'я Фелікс. Чк., 2019; Війна Сергія Борисенка: [льотчика 2-ї світ. війни: щоденник]. Чк., 2020; Як я був...: калейдоскоп подій. Чк., 2023; Чигиринська змова. Чк., 2024.

Рекомендована література

1. Василенко Р. «Сумна комедія» життя ровесників Левка Хмельковського // Свобода. 2005, 7 жовт.;
2. Редактор «Свободи» — лауреат Фундації // Там само. 2015, 4 груд.;
3. Лев Хмельковський про «дивні часи в неповторній професії» // Нова доба. 2018, 10 черв.

В. П. Мацько

Бібліографічний опис:

Хмельковський Лев Костянтинович / В. П. Мацько // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891486>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).